

ÆSOPVS

- Ο Αίσωπος ήταν αρχαίος Έλληνας μυθοποιός και μυθογράφος. Θεωρείται ιδρυτής του λογοτεχνικού είδους που σήμερα ονομάζεται παραβολή ή αλληγορία.
- Η γέννηση του τοποθετείται τον 7ο αιώνα π.Χ., η δράση του όμως τοποθετείται το πρώτο μισό του αιώνα που ακολούθησε. Μέσα από τις περισσότερες πηγές συμπεραίνουμε ότι η πόλη του ήταν η Φρυγία , ίσως η πόλη Αμόριο. Πολλοί διαφωνούν για τον τόπο καταγωγής του αφού πιστεύουν πως γεννήθηκε στη Σάμο ή τη Θράκη, τις Σάρδεις, την Αίγυπτο και άλλες περιοχές της Αφρικής όπως την Αιθιοπία. Ο μεγάλος αριθμός των τόπων αυτών δικαιολογείται και από τα πολλά ταξίδια που φαίνεται να έκανε ο Αίσωπος.

Μύθοι του Αισώπου

- Πρωταγωνιστές στους μύθους του Αισώπου είναι, κατά το πλείστον, ορισμένα ζώα, όπως η αλεπού, ο λύκος, το λιοντάρι το ελάφι κ.α. Κυρίως είναι διάλογοι μεταξύ ζώων που μιλούν και ενεργούν σαν άνθρωποι(τα "φωνήεντα ζώα") , ενώ υπάρχουν και μερικοί με ανθρώπους ή θεούς. Πρόκειται για μικρά οικιακά αφηγήματα, διατυπωμένα με μεγάλη συντομία.
- Ο χαρακτήρας τους είναι ηθικοδιδασκτικός, συμβολικός και αλληγορικός. Οι μύθοι είναι παρμένοι από την καθημερινή ζωή και τη φύση. Μέσα τους διακρίνεται το ευρύ παρατηρητικό του πνεύμα και η ικανότητά του να διδάσκει με μικρές, απλές ιστορίες, που πάντα έχουν στο τέλος κάποιο ηθικό δίδαγμα.

1. Το πάθημα του λύκου / La souffrance du loup

2. Η μαϊμού και το δελφίνι/ Le singe et le dauphin

3. Ο λαγός και η χελώνα/ Le lièvre et la tortue

4. Ο τζίτζικας και ο μέρμηγκας/ La cigale et la fourmi

5. Η αλεπού και ο κόρακας/ Le renard et le cordeau

6. Η αλεπού με την κομμένη ουρά/ Le renard a la queue coupee

7. Ο κύκνος και ο άρχοντας/ Le cygne et le seigneur

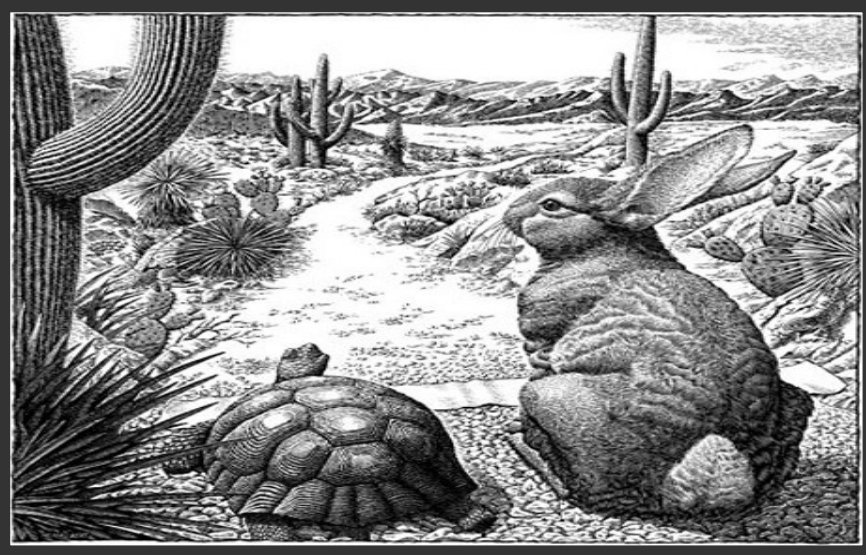
8. Η μαϊμού και η αλεπού/ Le singe et le renard

9. Ο ψεύτης βοσκός/ Le faux berger

Le lièvre et la tortue

Un jour, le lièvre se moquait de la tortue parce qu'elle marchait lentement. Agitée, elle se tourne vers lui et lui dit : "Faisons une course pour voir qui est le plus rapide." Le lièvre éclata de rire en entendant la tortue, mais accepta le défi. Le match était fixé pour le lendemain matin. Le renard donna le signal et le combat commença. La tortue commença à marcher, lentement bien sûr, mais à pas réguliers vers le but. Le lièvre voyant la lenteur de son adversaire, sûr de sa victoire, au milieu du parcours, s'allongea sous un arbre et dormit. Lorsqu'il se réveilla, il était déjà trop tard, puisque la tortue avait déjà atteint la ligne d'arrivée et finalement remporté la course.

Και μπορούμε να έχουμε και μια δεύτερη, πιο γενικόλογη ανάγνωση του μύθου: πόσο χρόνια ζει ένας λαγός; Δύο; Τρία; Τέσσερα; Λίγα. Ελάχιστα σε σχέση με τη χελώνα που μπορεί να ζήσει πάνω από έναν αιώνα. Πόση απόσταση θα καλύψει ο λαγός στα χρόνια της ζωής του και πόση μία χελώνα; Αυτή είναι άλλη μία υπενθύμιση πως στη ζωή τα πράγματα πολλές φορές δεν είναι όπως εμφανίζονται αρχικά. Άλλη η οπτική που φέρνουν οι πρώτες εντυπώσεις της νιότης και άλλη αυτή που φέρνει η μακρόχρονη εμπειρία.

Με άλλα λόγια: η ζωή για κάποιους είναι δρόμος ταχύτητας ενώ για κάποιους άλλους αντοχής. Το αν η επιλογή μεταξύ των δυο είναι πραγματικά δική μας, είναι ένα ενδιαφέρον θέμα.

Ας πάρουμε τα πράγματα με βάση την ξερή λογική: είναι ποτέ δυνατόν μια χελώνα να νικήσει σε αγώνα δρόμου έναν λαγό; Η απάντηση για κάθε άνθρωπο είναι μόνο μία: ΟΧΙ. Δεν είναι δυνατόν σε καμία περίπτωση η αργή χελώνα να νικήσει τον ταχύτατο λαγό.

Και τότε, τι θέλει να μας πει ο Αίσωπος με το παραμύθι τούτο; Ο μύθος έχει ένα άλλο διαφορετικό νόημα να μας αφήσει και όχι το πως ο αδύναμος παίχτης μπορεί να κατατροπώσει και να εκδικηθεί τον δυνατό. Δεν είναι δηλαδή μια αντισταθμιστική φαντασίωση. Το νόημα του μύθου είναι άλλο: το πώς όταν κάποιος έχει επιμονή και προσήλωση στο στόχο του και συνεχίζει αγωνιζόμενος ως τέλος, τότε μπορεί να καταφέρει πράγματα που αρχικά μοιάζουν τόσο ανέφικτα και ανέλπιστα, όσο και το να νικήσει η αργή χελώνα τον γοργοπόδαρο λαγό. Ή πολύ απλά, αν το δούμε από την ανάποδη: αναξιοποίητο πλεονέκτημα/ταλέντο/προσόν= μηδέν.

Jean de La Fontaine

- Ο Jean de La Fontaine γεννήθηκε στις 8 Ιουλίου 1621 στο Château-Thierry της Γαλλίας. Ήταν ο μεγαλύτερος γιος ενός κυβερνητικού αξιωματούχου. Σπούδασε σε ένα ιησουϊτικό κολέγιο στο Reims και αργότερα δίκαιο στο Παρίσι. Ωστόσο, έδειξε μεγαλύτερο ενδιαφέρον για τη λογοτεχνία παρά για το δίκαιο. Αργότερα εργάστηκε ως δικηγόρος αλλά δεν τον ικανοποίησε η επαγγελματική αυτή επιλογή. Έζησε το μεγαλύτερο μέρος της ζωής του στο Παρίσι, όπου συναναστράφηκε με λογοτεχνικούς και πνευματικούς κύκλους. Πέθανε στις 13 Απριλίου 1695 στο Παρίσι, αφήνοντας πίσω του μια πλούσια λογοτεχνική κληρονομιά.

- Ο La Fontaine είναι γνωστός για τις Αινιγματικές του, μια συλλογή μυθιστορημάτων με μορφή ποιήματος. Αυτές οι αινιγματικές συχνά περιλαμβάνουν ανθρωπομορφικά ζώα και περιέχουν μαθήματα ηθικής. Το έργο του επηρεάστηκε από τον Αίσωπο και τον Φαίδρο, αρχαίους Έλληνες και ρωμαίους φαβουλιστές. Το λογοτεχνικό του στιλ χαρακτηρίζεται από την απλότητα, την κομψότητα και την ευρηματική πνευματικότητα. Οι αινιγματικές του συχνά εξερευνούν την ανθρωπινή φύση, την ηθική και τα κοινωνικά ζητήματα μέσω της οπτικής γωνίας των ζώων χαρακτήρων. Χρησιμοποιεί δεξιοτεχνικά την ειρωνεία, την σάτιρα και την αλληγορία για να μεταδώσει τα μηνύματα του.

Η κότα που έκανε αυγά χρυσά

Ένα από τα πιο γνωστά παραμύθια του La Fontaine είναι η κότα που έκανε χρυσά αυγά. Εδώ είναι μια σύντομη περίληψη του παραμυθιού:

Η ιστορία αφηγείται για μια κότα που ανήκε σε έναν αγρότη. Κάθε ημέρα η κότα έκανε ένα αυγό. Αρχικά τα αυγά ήταν απλά λευκά. Ο αγρότης όμως επιθυμώντας περισσότερα χρήματα της είπε να κάνει χρυσά αυγά. Η κότα αντέδρασε αμέσως και του εξήγησε πως αυτό δεν ήταν δυνατόν αλλά ο αγρότης δεν την άκουσε. Τον αγανάκτησε τόσο πολύ το γεγονός ώστε να τη σφάξει για να δει αν υπάρχουν κρυμμένα χρυσά αυγά μέσα στο σώμα της. Η κότα αφού ενημέρωσε τα γεγονότα στον κόσμο των ζώων τράβηξε τα δίχτυα του περιβάλλοντος της και ξέφυγε από τον αγρότη. Έτσι η ιστορία λήγει με την κότα ελεύθερη και να απολαμβάνει τη ζωή της αντί να καταλήξει να θυσιαστεί για μια ανέφικτη επιθυμία του ανθρώπου.

- Αυτό το παραμύθι διδάσκει το μάθημα της αποδοχής της πραγματικότητας και της μη απαιτητικής φύσης, καθώς και την αξία της ελευθέριας και της αυτοπροστασίας